

Presedintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Adrian Bordea

Domnule Presedinte,

Subsemnatul **Andrei Horia Ursu**, cu domiciliul ales la Cabinetele Asociate de Avocati "Crângariu & Drăgoi", in Bucuresti, Calea Mosilor nr.90, corp.A, ap.3. sect.3, cod 030152, telefon 021.3143977, telefon si fax 021.3132748, formulez prezenta

PLANGERE

Impotriva judecatorului GUNESCU Gabriel pentru **grava neglijenta si rea credinta** in modul cum a solutionat plangerile mele impotriva rezolutiilor de NUP date in cauza de tortura si omor pentru motive politice asupra tatalui meu de catre fostul ofiter de Securitate PIRVULESCU Marin.

Dosarul de urmarire informativa de catre Securitate a tatalui meu demonstreaza fara dubiu dimensiunea politica a acestui asasinat. Zeci de marturii ale colegilor de celula, subofiterilor de paza, si personalului medical de la Jilava arata ca fostul colonel de securitate PIRVULESCU a participat direct la torturarea si uciderea tatalui meu. Atat omorul cu intentie, cit si tortura pentru motive politice, care este o crima impotriva umanitatii sunt, conform legii din toate tarile civilizate, inclusiv Romania, imprescriptibile.

Probatoriul amintit este accesibil pe situl Fundatiei Gheorghe Ursu. Din el rezulta fara dubiu motivele politice ale arestarii celui care, conform documentelor Securitatii "**a desfasurat o intensa activitate de propaganda dusmanoasa prin actiuni directe sau prin intermediul unor oficine de propaganda reactionara din strainatate**": **scrisorile trimise la Europa Libera**, in care l-a acuzat pe Ceausescu de iredresponsabilitate criminala; **afisele antitotalitare tinute la serviciu**; jurnalul ce descria in detaliu ravagiile economice si morale ale national-comunismului ceausist si incercarile de organizare a unor actiuni de opozitie impotriva dictatorului; **legaturile cu disidenti din tara si din afara**. Rezulta clar ca Securitatea a vrut sa faca un proces al unor "**scriitori cu conceptii dusmanoase, aflati in atentia organelor de securitate**", cu care tatal meu era prieten, si cu care discuta optiuni de dizidenta, cum ar fi citirea unui manifest anti-totalitar redactat de el, in Marea Adunare Nationala. Si pentru ca tatal meu n-a vrut sa-si toarne prietenii, l-au supus la o tortura bestiala, si in final l-au ucis.

Desi alti faptasi au fost condamnati pentru omor (un detinut de drept comun si doi ofiteri de Militie) este limpede din probele existente ca acestia n-au facut decit sa **indeplineasca ordinele securitatii**, si ca **principalul vinovat este tortionarul PIRVULESCU**. Chiar rechizitoriile si sentintele in acele cauze (si ele accesibile pe situl Fundatiei) arata clar interesul Securitatii de a-l ancheta pe Gheorghe Ursu; si pentru ca acesta nu a colaborat, de a-l supune torturii pentru a-l face sa vorbeasca; pina la eliminarea lui fizica.

Am facut mai multe plangeri, alaturi de IICCMER, pentru anchetarea tortionarului PIRVULESCU pentru crime impotriva pacii si omenirii, tortura si omor. Procurorul militar sef VASILACHE Ion a dispus neinceperii urmaririi penale, pretinzind - evident ilegal - ca daca altii au fost condamnati, PIRVULESCU n-ar mai putea fi anchetat; si ignorind natura eminentemente politica a cazului Ursu, pentru a nu-l incadra

la crime impotriva umanitatii. La fel si procurorul IONESCU Ruxandra de la Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti a dat NUP pretinzind – din nou, in mod ilegal – ca omorul s-ar fi prescis. Iar judecatorul GUNESCU Gabriel de la Tribunalul Militar Teritorial Bucuresti a “finalizat” musamalizarea, respingind plangerile noastre pentru motive pe cat de nelegale, pe atat de absurde, sfidand legile aritmeticii, si manjind si memoria lui Gheorghe Ursu.

Impotriva probatoriului covarsitor amintit mai sus, care demonstreaza fara putinta de tagada natura politica a torturarii si uciderii lui Gheorghe Ursu, cel care conform chiar documentelor secrete al Securitatii, aflate acum in dosarele cauzei, **“a desfasurat o intensa activitate de propaganda dusmanoasa prin actiuni directe sau prin intermediul unor oficine de propaganda reactionara din strainatate”**, judecatorul GUNESCU gaseste de cuviinta sa scrie urmatoarele in sentinta nr. 27 din 16.10.2013:

In speta, este totusi dificil de considerat ca victima a fost un adevarat "dizident politic".

Folosind ca motiv... chiar calatoriile lui Gheorghe Ursu in strainatate(!). Calatorii despre care oricine ii studiaza dosarul, ca si cititorii cartii sale *Europa mea*, stiu ca le-a obtinut luptandu-se din cu greu cu regimul comunist, dupa nesfirsite refuzuri, urmate de plangeri la toate forurile de Partid, inclusiv scrisori la Scanteia si la Ceausescu, in care isi cerea “dreptul de cetatean liber”! (Fragmente relevante din DUI, jurnal, ca si din *Europa mea* se afla si ele pe situl Fundatiei Gheorghe Ursu). Se stie si ca cele cinci calatorii facute de Gheorghe Ursu de-a lungul vietii in Europa de vest, in conditii precare - intreaga sa existenta a fost material modesta, fara sa poseze nici apartamentul de trei camere din Drumul Taberei unde a locuit cu sotia si cei doi copii, si nici masina – deci aceste calatorii pentru care s-a zbatut atat, din pasiunea pentru arta si libertate, i-au ocazionat chiar unele din actele de dizidenta pentru care era urmarit de Securitate (prin actiunea cu numele de cod “Calatorul”) si pentru care a fost inchis, torturat si ucis:

“Din 1974 intretine legaturi cu elemente din emigratia reactionara romana de la Paris, comentatori ai postului de radio autointitulat “Europa libera”, de la care a primit si introdus in tara, in anii 1974 si 1978, mai multe tiparituri in limba romana cu continut anticomunist... In anii 1978 si 1981, cu ocazia unor calatorii turistice efectuate in strainatate a funizat postului de radio autointitulat “Europa libera” 2 materiale in care a comentat de pe pozitii dusmanoase masurile luate de partid in domeniul constructiilor din Romania, ca au facut obiectul mai multor emisiuni”.

Ei bine, avand toate aceste date in dosar, concluzia judecatorului GUNESCU, ca:

***“ victima, care avea un fiu legal si definitiv stabilit in SUA, nu numai ca nu a fost data afara din serviciu, dar a facut si toate concediile numai in strainatate, neexistind, practic, tara din Europa nevizitata de acesta”*,**

folosita ca motiv pentru a **eluda dimensiunea politica a cazului si vinovatia securistului**, nu poate fi calificata decat ca o obiecta **rea credinta**. Lasand la o parte faptul ca eu eram in Romania in acei ani (am emigrat in SUA in 1986, la un an dupa moartea tatei, ca refugiat politic), este evident **falsa si denigratoare**, tributara dezinformatiilor de tip securist, exagerarea potrivit careia Gheorghe Ursu ar fi

“facut si toate concediile numai in strainatate, neexistind, practic, tara din Europa nevizitata de acesta”.

Dar **inca si mai grava si de rea credinta** este concluzia magistratului, **DOAR** in baza faptului ca Gheorghe Ursu a facut aceste calatorii:

*“Fata de aceste imprejurari, faptele persoanelor care au contribuit la uciderea victimei nu pot fi tratate decat individual (particular), **neexistind o intentie sistematica a autoritatilor la acea data de aplicare a acestor tratamente**, cu atat mai mult cu cat, dupa cum am aratat, "opozitia" victimei fata de regimul comunist a fost ne semnificativa, venind si din partea unei persoane care anterior, pentru o lunga perioada de timp, a fost privilegiata de acest regim.” (!)*

Deci domnul GUNESCU, care se pare ca nici **n-a citit dosarul**, care nu a audiat nici un martor, care nu a judecat cauza, fara sa aduca de fapt nici un argument, **stie totusi ca nu a existat o intentie sistematica a autoritatilor de aplicarea a acestor tratamente** (!). Adica l-au torturat si ucis ca sa-si toarne prietenii, pentru jurnalul anti-ceausist asternut pe de zeci de ani, pentru scrisorile la Europa Libera din anii '70 si '80, pentru afisele anti-totalitare,... dar fara intentie! Mai mult decit reaua credinta, aici se citeste ZELUL CU CARE domnul GUNESCU vrea sa-l SCOATA BASMA CURATA PE TORTIONARUL PIRVULESCU, intreaga SECURITATE, intregul REGIM CEAUSESCU.

Dar judecatorul nu se opreste aici. Domnia sa reia si “argumentul”, illogic si fara temei legal, precum ca *“Pentru uciderea victimei au fost deja judecati si condamnati numitii Clita Marian, Tudor Stanica, si Creanga Mihail, retinandu-se de instanta savarsirea infractiunii de omor si, respectiv, instigare la omor pentru ultimii doi.”* Adica, **daca altii au fost gasiti vinovati, nu mai pot fi trasi la raspundere si co-autorii, si cei care au dat ordinul**; evident, e vorba de o crasa **NELEGALITATE**, pe linia initiala a Securitatii (aruncarea vinei asupra militiei in cazul Ursu), ce cu indulgenta s-ar incadra ca si **grava neglijenta**; considerand insa ansamblul acestor sfidari ale onoarei justitiei si a memoriei dizidentului Ursu, este evident ca si aceasta a fost facuta cu **rea-credinta**.

In final, domnul GUNESCU mai face inca o nelegalitate strigatoare la cer, ignorind atat legea nr.27 din 16.03.2012, cat si aritmetica elementara: *“In privinta suspendarii prescriptiei raspunderii penale... incepand cu anul 1990 nu mai exista nicio justificare pentru a nu se demara cercetarea penala in aceasta cauza... in speta operand prescriptia speciala a raspunderii penale prev. de art. 124 C.pen. agis cale de consecinta, va respinge ca nefondata plangerea agistat de petentul **URSU HORIA ANDREI...**”*

Ori termenul de prescriptie speciala invocat de magistrat, de 22 ani si 6 luni, chiar dupa anul 1990, cum spune domnia sa, sau chiar 22 decembrie 1989, ar fi expirat pe 22.06.2012, deci dupa intrarea in vigoare a legii amintite. Prescriptie care in urma adoptarii legii nr.27 din 16.03.2012, care prevede imprescriptibilitatea omorului cu intentie, **nu mai exista!**

Merita amintit ca domnul judecator GUNESCU mai respinsese o plangere a familiei noastre impotriva unui alt NUP dat tortionarului PIRVULESCU, in cauza judecata la 06.03.2013 la Tribunalul Militar. Acea solutie a domniei sale a folosit alte pretexte, dar la fel de absurde, si tradand aceeasi grava neglijenta si rea credinta, intr-o forma continuata... In acel caz ne-a respins plangerile pentru ca:

NUP-ul original al procurorului militar Andrei NICULAE nu ar fi fost NUP, pentru ca se numea referat. Faptul ca procurorul spunea negru pe alb ca faptele lui Parvulescu "*nu sunt elemente constitutive ale unei infractiuni contra umanitatii*" erau, in viziunea domnului GUNESCU, "*speculatii*". Primul **NUP** al procurorului militar sef VASILACHE, care invoca prescriptia pentru tortura, si faptul ca altii au fost condamnati pt. omor, era doar o... "**comunicare**". Iar **al treilea NUP**, tot a procurorului militar sef VASILACHE, desi era **rezolutie de NUP in toata regula**, si in care se stipula iarasi, clar, si in mod ilegal, ca faptele ar fi fost prescrise - a fost "**solutionata in mod eronat printr-o rezolutie**" (!). **Deci, nu se poate face plangere impotriva unei rezolutii pentru ca e... eronata!** Iata rationamenul aiuritor al domnului GUNESCU:

"Petitionarul s-a plans impotriva unui referat intocmit de procurorul de caz, care a fost comunicat printr-o adresa de procurorul militar sef, comunicare care nu constituie o masura sau un act de urmarire penala si nici nu poate fi convertita, avind in vedere ca nu constituie o instrumentare a unei cauze penale, deci nu constituie efectuarea urmaririi penale cu etapele sale clar stabilite de lege". Adica, rezolutia de neincepere a urmaririi penale nu exista, pentru ca nu a inceput urmarirea penala!

In final dl. GUNESCU se refera si la dosarul de la Sectia de Urmarire Penala si Criminalistica (un dosar privind fapta de omor a lui PIRVULESCU, nu crima impotriva umanitatii), **magistratul ignorand incadrarea juridica a faptelor impotriva carora depusesem plangerile.**

Stimati membri ai Consiliului Suprem al Magistraturii, in lumina acestor actiuni contrare legii si deontologiei profesionale, facute cu evidenta **grava neglijenta** si **rea credinta**, va rog sa luati masuri pentru pedepsirea magistratului militar GUNESCU Gabriel, in conformitate cu urmatoarele articole CP (vechi): art. 246 abuz in serviciu contra interesului persoanelor, art. 249 neglijenta in serviciu, art. 264 favorizarea faptuitorului, art. 297 abuz cu intentie, art. 96 – rea credinta prin jignirea memoriei unui dizident, si o persoana cunoscuta, art. 98 lit. t) raspunderea disciplinara pentru grava neglijenta aducand atingere prestigiului justitiei, 99 lit s) expresii inadecvate privind victima pe care o considera "privilegiata a sistemului"; art 99 lit t) reaua credinta, pentru modul cum a falsificat calculul termenul de prescriptie si alte pretexte cusute cu ata alba; precum si alte articole care gasiti de cuviinta ca se aplica acestei batjocuri imunde a onoarei justitiei si memoriei tatalui meu.

Atasez sentintele in discutie ale domnului Gunescu; file din dosarul de urmarire informativa al lui Gheorghe Ursu si fragmente din declaratiile martorilor, impreuna cu referinte la situl Fundatiei Gheorghe Ursu, unde se pot gasi si alte documente relevante pentru aceasta plangere.

Va multumesc

Andrei Ursu

1 iulie 2014